

ledes man bedst skal væрге sig mod den snigende Sygdom.

I det foreliggende Lovforslag er der særlig to Punkter, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om. Det første er Punkt 4 i § 2: Tuberkulosehospitaller. Jeg husker, at Tuberkulosehospitaller, da Loven var til Behandling for 6 Aar siden, nærmest vare for dem, som ikke kunde blive helbredede, men det er nu ikke Tilfældet, idet Patienter, som ere angrebne af Tuberkulose, der kunne blive underkastede den rigtige Behandling og kunne komme bort fra Hjemmene, saa at de ikke udbrede Smitte til den øvrige Del af Familien. Derfor tror jeg, det vilde have stor Betydning, hvis der ude i Landet kunde blive oprettet flere Tuberkulosehospitaller, end der er nu. I Præstø Amt er der, saa vidt jeg ved, kun eet, og det er for kvindelige Patienter.

Det andet Punkt, jeg vil omtale, er § 2 Nr. 5: Rekonvalescenthjem. Dette Punkt blev føjet til Loven sidste Gang. Det var ikke med i Tuberkulosekommissionens Betænkning. Rekonvalescenthjemmene have den store Betydning at bevirke, at Overgangen fra Sanatoriet til Hjemmet ikke bliver saa brat, saa at der kommer Tilbagefald.

Det sidste Punkt, jeg vil omtale, er § 2 Nr. 6: Plejehjem. Det vilde have stor Betydning til Hindring af Smittens Udbredelse, hvis saadanne Plejehjem bleve oprettede i større Udstrækning. I mindre Hjem med smaa Lejligheder ere Patienter, der ere angrebne af Tuberkulose, henviste til at have Opholds- og Soverum sammen med den øvrige Familie, hvorved Smitten let op overføres, f. Eks. til Børnene. Det vilde have sin store Betydning, hvis der var Plejehjem, hvortil saadanne Tuberkulosepatienter kunde henvises, saa at de kom bort fra Hjemmet.

De øvrige Forandringer i de gældende Bestemmelser skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Stauning: Da vi i 1905 gennemførte de to Love om Tuberkuløses Bekæmpelse og Statsstøtte til Sygehuse for tuberkulose, kunde vort Parti med Tilfredshed konstatere, at der i denne Sag var naaet et Resultat efter lang Tids Agitation baade paa Rigsdagen og i Befolkningen. I den Tid, Agitationen blev drevet fra flere Sider, for øvrigt ikke mindst af Lægestanden, skaffede Oplysninger om Tuberkuløses Hærgen af Arbejderklassen over 200,000 Underskrifter

til Kravet om Statsforanstaltninger mod Tuberkulosen. Nu foreligger altsaa her den ene af de to da vedtagne Love til Revision. Alle anerkende, at vi her staa overfor en Samfundsfare, der bør bekæmpes. Der nævntes 5,000—6,000 aarlige Dødsfald af Tuberkulose og mange Tusinde ødelagte Menneskeliv, Individier, der aldrig fik Kræfter til at skabe sig en selvstændig Tilværelse. Det var Grundlaget for den Lovgivning, som foregik. Som det bemærkes i Lovforslagets Motiver, kan man endnu ikke se ret meget Udbytte af de 5—6 Aars Erfaring. Tuberkulosen synes vedblivende at have Overtaget. Saa vidt jeg kan se, er der en meget svag Nedgang i Dødelighedsprocenten, og man staa saaledes endnu i høj Grad uden Midler til en alvorlig Bekæmpelse af denne frygtelige Sygdom. Vi maa fremdeles haabe paa, at Videnskaben og Oplysningen vilde bevirke glædelige og gavnlige Forandringer paa dette Omraade.

Ligesom det ærede Medlem, der nylig havde Ordet som Ordfører for Flertallet (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]) anerkender jeg, at der ved Loven af 1905 er gjort meget for at hjælpe de tuberkuløse, men jeg tror, at den Vej, man er inde paa, ikke er den rette, den, der fører til Maalet. Det er jo i høj Grad Samfundsforholdene, der skabe Jordbund for Tuberkulosen og faa denne Sygdom til at brede sig i visse Lag af Befolkningen. De i mange Henseender usunde Arbejdsforhold, den lange Arbejdstid, de slette Arbejdslokaler, Hjemmearbejdet og Børnearbejdet, de slette Lønforhold og slette Boliger for Arbejderklassen, Maaneder lang Arbejdsløshed og slet Ernæring baade for voksne og Børn, ere altsammen noget, der skaber Jordbund for Tuberkuløses Udbredelse, og som man derfor i højere Grad, end Tilfældet er, burde have sin Opmærksomhed henvendt paa at reformere. Der var et antisocialistisk Blad, der forleden Dag kritiserede Boligforholdene og nævnedes, at af Københavns Befolkning leve 108,500 under konstant Bolignød, sammenstuede i alt for faa og smaa Rum. Følgen af denne Sammenstuvning, nævnedes Bladet, var, at man i Gammelholm kvarteret her i København fandt en Dødelighed af 12,8 pro mille, hvoraf 1,3 pro mille skyldes Tuberkulose, i Voldkvarteret har man en Dødelighed af 12,8 pro mille, hvoraf 1,6 pro mille skyldes Tuberkulose, men i Nørrebro Arbejderkvarteret fandt man en Dødelighed af 25,9 pro mille, hvoraf 3,7 pro mille skyldes Tuberkulose, altsaa der er dobbelt saa stor